

Единъ философъ тръгналъ единъ пѣтъ да пѣтѣва; случила мѣ съ една силна вѣра въ морето, и малко остало да съ удави; той съ избавилъ чудесно: завърнѣлъ ѹ дома си, и защото отъ единъ прозорецъ съ виждало морето, запѣшилъ тоя прозорецъ, за да го не гледа, да не бы да мѣ съ поревне, да иска да пѣтѣва пакъ. Яхъ, Христіанино! Колко пѣти малко е остало, да загѣбишь и ты и живота, и дѣшата си въ горчивата онаа любовь! Избави ли съ? Огѣгнѣвай причината, не минѣвай вѣкы презъ онзи пѣтъ, не влизай вѣкы въ онѣ врата, не гледай вѣкы онзи прозорецъ, затвори си добрѣ очиты, за да не бы да влѣзе пакъ змѣята въ сѣрдцето ти; дръгоаче, онока, което си направилъ, не е исповѣданіе, то е празнословіе. Най-послѣ, имашъ ли въ рѣцѣтъ си чюждо нѣщо? Онеправдовалъ ли си нѣкого? Бърни го, защото не е възможно да приемешъ прощеніе. Не само единъ дѣховникъ, простъ свѣщенникъ, нъ и Патріархътъ, цѣлъ единъ съборъ. Ангелити на небето, нѣматъ власть да та простатъ, ако го не върнешъ; самъ си Богъ, (да кажѣ тѣй), не може та прости; защото, както той е справедливъ, и по-добрѣ самата правда, тѣй той не може да иска неправдата. Ей; кръската на неправдата е неразрѣшима. Умрѣлъ нѣкой си человекъ жененъ, Богъ искалъ да извърши едно чюдо, и го възкрѣсилъ; въ тойзи случай жена мѣ го иска пакъ за мъжъ, а той ѡ нещѣ; дохождатъ и двоцѣтата да съ сѣдатъ въ черквата. Настоятели черковни, дѣховни отци, които управлѣватѣ человекѣскыты дѣши какво дѣматѣ? Рѣшѣватѣ ли? Онзи человекъ задлъженъ ли е да земе пѣрвата си жена, или е свободенъ? свободенъ е, отговарѣтъ Богословцити; защото той е былъ длъженъ да ѡ има до смѣрътъ-та си; умрѣлъ ли е? Смѣрътъ-та развърза връзката. Въскрѣснѣлъ ли е? нъ това е единъ дръгъ животъ: това е като да съ е родилъ вторы пѣтъ отъ майчината си ѹтроба; и когато нѣкой съ ражда, ражда съ свободенъ. Умрѣлъ и единъ человекъ, който былъ зѣлъ имота на единъ сиромѣхъ. Богъ поискалъ да направи едно дръго чюдо; възкрѣсилъ и него: дохожда сиромѣхътъ, и иска си имота, той мѣ го не дава, отиватъ и двамѣтата на сѣдъ; пытамъ пакъ, тойзи человекъ, обидникътъ, задлъженъ ли е да отдаде чюждото нѣщо, или не? Да, задлъженъ е, отговарѣтъ пакъ сѣщити Богословци; защото това е дѣшекна длъжностъ, която трае, до гдѣ-то е жива дѣшата; дѣшата е безсмѣрна, слѣдователно длъжностъ-